

OSNOVNI SUD U PODGORICI, sudija Aleksandar Stojanović, u pravnoj stvari tužilje TEE GORJANC PRELEVIĆ, iz Podgorice, zastupane po punomoćniku Daliboru Tomoviću, advokatu iz Podgorice, protiv tuženog «INSAJDER TIM», DOO Beograd – Dio stranog društva Podgorica, zastupanog po zakonskom zastupniku Novaku Uskokoviću, iz Podgorice, radi naknade nematerijalne štete i činidbe, v.s. 1.500,00 €, nakon održane glavne, javne rasprave, koja je u prisustvu punomoćnika tužilje i zakonskog zastupnika tuženog zaključena dana 18.03.2015.godine, donio je dana 17.04.2015.godine,

P R E S U D U

I ODBIJAJU SE tužbeni zahtjevi sa kojima je predloženo obavezivanje tuženog da tužilji na ime naknade nematerijalne štete, za pretrpljene duševne bolove zbog povrede časti i ugleda isplati iznos od 1.500,00 €, sa zakonskom kamatom od dana presudjenja, do konačne isplate, i da se naredi objavljivanje presude u dnevnom listu «Informer – Crna Gora» u prvom narednom broju ovih novina, po pravosnažnosti presude, na trošak tuženog, kao NEOSNOVANI.

II Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Tužbom, od 11.11.2014.godine i na ročištima, posredstvom punomoćnika, tužilja, uz navode da je izvršna direktorica NVO Akcija za ljudska prava, ugledna aktivistkinja za ljudska prava, udata i majka četvoro djece, navodi da su povrijeđeni njena čast, ugled i dostojanstvo, iznošenjem neistinitih navoda o njenom radu i uvredljivim stavovima objavljenim u dnevnom listu tuženog «Informer-Crna Gora», od 01.11.2014.godine, na naslovnoj i stranama 2 i 3, uz njenu fotografiju, pisanjem: «Sramno-sloboda govora na «demokratski način»», «Licemeri traže zabranu» i podnaslovom «Propali medijski tajkuni, političari i tzv. aktivisti za ljudska prava traže da se kleveta vrati u krivični zakon. Motiv im je samo jedan: ugasiti i zaustaviti Informer CG». U tom kontekstu, kao uvredljive tužilja izdvaja navode da je «licemjer» i da je «navodni aktivista za zaštitu ljudskih prava», tvrdeći da se iznose neistiniti navodi da se udružila sa vlasnicima i direktorima «Vijesti» i «Monitora» Miodragom Perovićem, Željkom Ivanovićem, Milkom Tadić Mijović, Predsjednikom Skupštine Crne Gore Rankom Krivokapićem i šeficom «MANS-a» Vanjom Čalović «u jednom cilju, a to je – ugasiti Informer»; da "oni", smatra da se tu misli i na nju, «to pokušavaju da sprovedu preko vraćanja klevete u krivični zakon, samo tri godine nakon što je ova ukinuta» i da je «družina (smatra da se misli i na nju)

koja već godinama zajedno djeluje, upravo tražila ukidanje klevete da bi Vijesti i Monitor, mogli da se izivljavaju na mnogim javnim i nejavnim ličnostima». Objavljeno tužilja smatra neistinitim, jer, ističe, nije zahtijevala zabranu, odnosno gašenje dnevnog lista «Informer-Crna Gora» i, suprotno navodima iz tekstova, zalaže se aktivno protiv vraćanja klevete u krivično zakonodavstvo, iz čega slijedi, zaključuje tužilja, da su objavljeni stavovi neistiniti, a vrijednosni sudovi o njoj potpuno neutemeljeni i očigledno zlonamjerni. Predloži se petitutom tužbe, tako i u završnom izlaganju, obavezivanje tuženog da tužilji na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede časti i ugleda isplati iznos od 1.500,00 €, sa zakonskom zateznom kamatom od dana presudjenja, pa do konačne isplate, kao i naredjivanje objavljivanja takve presude u dnevnom listu «Informer-Crna Gora» u prvom narednom broju ovih novina. Tražena je i naknada troškova postupka.

Tuženi nije podnio odgovor na tužbu, a na ročištima je zakonski zastupnik tuženog naveo da će tuženi «dokazati licemjerstvo tužilje, da je licemjerno sve u vezi sa njom» i kako je potrebno da tužilja dokaže na koji način ne želi da zaustavi «Informer Crna Gora», obzirom je njen interes, zaustavljanje «Informerera», jer je njen suprug jedan od osnivača konkurentskog medija. Konačni prijedlog tuženog u završnom izlaganju je izostao.

Sud je na glavnoj raspravi, dana 18.03.2015.godine, pročitao naslovnu stranicu izdanja nezavisnih dnevnih novina «Informer», od 01.11.2014.godine, naslova: «Licemeri», gdje piše: «Sloboda govora na demokratski način, brane Vanju, a nama brane da pišemo» i «Traže zabranu Informera CG», uz navode «Nakon što smo za manje od osam mjeseci razbili i ogolili medijski monopol i osvojili tržište, borci za «slobodnu reč» u liku propalih medijskih tajkuna, političara i navodnih aktivista za zaštitu ljudskih prava, traže da se kleveta vrati u krivični zakon» i «Motiv im je jedan: ugasiti «Informer CG», u kojem izdanju, broju 762, na stranama 2 i 3 jesu tekstovi na iste teme, kao i članak «Crnogorci, treba li zabraniti Informer», pročitao iz istog izdanja «Informerera» za 01., i 02. novembar 2014.godine, impresum tog izdanja, pročitao sadržaj internet stranice Akcije za ljudska prava, naslova: «HRA protiv ponovne kriminalizacije uvrede i klevete», od 04.11.2014.godine, pročitao saopštenje, od 30.10.2014.godine, naslova: «HRA: Uvesti klevetu i uvredu koa krivična djela je neracionalno», pročitao tekst objavljen na internet stranici «Pobjede», od 04.11.2014.godine, naslova: «HRA: Predlog za vraćanje klevete neracionalan», članak objavljen u dnevnom listu «Vijesti», od 01.11.2014.godine, naslova: «Marković: Ne dam vraćanje klevete», članke objavljene u listu «Dan», od 01.11.2014.godine, naslova: «Zakonom protiv medijskih izivljavanja», «Sud trajno zabranio sadržaj u «Informeru» i «Upozorite Vladu zbog prljave kampanje protiv Vanje Čalović», od 01.11.2014.godine i «Gradjansko pravo adekvatno štiti ličnost» objavljeno u «Dan-u», od 01.11.2014.godine, naslovnu stranicu «Pobjede», od 01.11.2014.godine u kojem izdanju je naslov: «HRA: predlog za vraćanje klevete neracionalan».

Nije sporno, utvrdi se čitanjem «Informer CG», br. 762 za subotu i nedjelju, 01., i 02.11.2014.godine, ovaj list čiji je tuženi osnivač pisao je i o tužilji Tei Gorjanc Prelević na naslovnoj strani tog svog izdanja, riječima: «Sloboda govora na «demokratski način», brane Vanju, a nama brane da pišemo», iznad «udarnog» naslova: «Licemeri», ispod kojeg je, pored još četiri lica, i fotografija tužilje i natpis: «traže zabranu Informera CG» i sadržaj: «Nakon što smo za manje od osam meseci razbili i ogolili medijski monopol i osvojili tržište, borci za «slobodnu reč», u liku propalih medijskih tajkuna, političara i navodnih aktivista ljudskih prava, traže da se kleveta vrati u krivični zakon; Motiv im je jedan: ugasiti Informer CG». U istom izdanju lista tuženog, na stranama 2. i 3. objavljena je, pored još tri lica, fotografija tužilje uz naslove: «Sramno: sloboda govora na «demokratski način»; «Licemeri traže zabranu», sa sadržajem u kojem se konkretizuje tvrdnja da su se «suvlasnici i direktori propale medijske imperije «Vijesti» i «Monitor» Miodrag Perović, Željko Ivanović i Milka Tadić Mijović, pa predsednik Skupštine Ranko Krivokapić, te šefica MANS i direktorka «Akcije za ljudska prava» Vanja Čalović i Tea Gorjanc Prelević, tužilja, udružili u cilju" gašenja "Informer CG» i da «oni» to pokušavaju da sprovedu preko vraćanja klevete u krivični zakon, samo tri godine nakon što je ova ukinuta. «A evo kako su nekada pričali. Ti isti koji su se borili da se kleveta ukine...», piše "Informer CG", prenoseći, navodno, ranije stavove tužilje: "Odgovarajuća zaštita časti i ugleda dovoljno je obezbedjena u građanskom postupku, a da je postojeći oblik zaštite kroz krivični zakon u neskladu sa evropskim standardima" - saopštila je 5. maja 2011.godine Gorjanc Prelević», sa čim se u vezi "Informer CG" pita: «Šta je sad u skladu sa evropskim standardima: vraćanje klevete ili njeno ukidanje ? Malo je sve Tea, nejasno», sadržaj je odnosnog izdanja tuženog. Piše u tom članku u listu tuženog i da je «družina koja već godinama zajedno djeluje» tražila ukidanje klevete da bi «Vijesti» i «Monitor» mogli da se «iživljavaju» na mnogim javnim, ali i nejavnim ličnostima. Na kraju članka se prenosi izjava političkog analitičara koji, navodi se, podsjeća da oni koji su tražili da se dekriminalizuje kleveta sada traže da se «ona vrati kao krivično delo – Verovatno mnogima smeta pisanje Informera, jer je crnogorsko društvo polarizovano. Ono što je jednim normalno, drugima je nemoralno i nenormalno...».

Sporna je, zbog takvog pisanja «Informer-a CG» o tužilji, građansko-pravna odgovornost tuženog, kao osnivača lista.

Odbijajući, jer je neosnovan, tužbeni zahtjev, ovaj sud, na temelju rezultata cjelokupnog postupka, u smislu čl. 9. Zakona o parničnom postupku ("Sl.list RCG", br.22/04, 28/05 i 76/06 - ZPP) jeste stanovišta, utemeljenog u praksi Evropskog suda u Strazburu (slučaj "Dalban..." i dr.) kako bi, kod svih okolnosti slučaja tužilje Tee Gorjanc Prelević i tuženog kao osnivača novina "Informer CG" u čijem izdanju od 01., i 02.11.2014.godine su objavljeni sporni sadržaji, bilo neprihvatljivo zabraniti tuženom da u izdanjima ovog svog medija izražava kritičke vrijednosne sudove, praćene, obzirom na temu i javnu debatu, kvalifikacijama "sramota", "licemjeri", "navodni..", čak i ako ne može da dokaže da su istiniti. Kao u izdanju "Informer CG", od 01., i 02.11.2014.godine, koji je, prema referatu tužbe, povod parnice. Zapravo, za način pisanja novina

tuženog koje tužba smatra štetnim, a obzirom na temu, objavljene činjenične iskaze o motivima tužilje kao direktora NVO Akcije za ljudska prava za dekriminalizaciju klevete i motive njenog navodno promijenjenog stava o kleveti - zabrana "Informer-a CG", ne smije se tražiti dokaz o istinitosti, u smislu čl. 10. Konvencije i prakse Evropskog suda.

Jer, «svako ima pravo na slobodu izražavanja. Ovo pravo uključuje slobodu posjedovanja sopstvenog mišljenja, primanja i saopštavanja informacija i ideja bez miješanja javne vlasti i bez obzira na granice...», propisano je st.1.čl.10. Evropske konvencije o ljudskim pravima. Vodilo se računa, naravno, da ta sloboda nije apsolutna i bezuslovna, kako i propisuje stav 2 istog člana: «Pošto korišćenje ovih sloboda povlači za sobom dužnosti i odgovornosti, ono se može podvrgnuti formalnostima, uslovima, ograničenjima ili kaznama propisanim zakonom i neophodnim u demokratskom društvu....radi ..zaštite ugleda i prava drugih...». Ali, do ograničenja slobode izražavanja može doći samo pod tačno odredjenim uslovima. Prema stavu 2. čl. 10. Konvencije domaći nadležni organi u svakoj strani ugovornici mogu da se miješaju u korišćenje slobode izražavanja kada se kumulativno ispune sljedeća tri uslova: miješanje – ograničenje, odnosno, u konkretnom, građansko-pravna sankcija mora biti propisana Zakonom, drugo, da takva sankcija ima za cilj zaštitu jedne ili više vrijednosti, pored ostalog, i zaštite ugleda i prava drugih i, treće, da je takvo miješanje u slobodu izražavanja neophodno u demokratskom društvu. Pri tome je Sud za ljudska prava u Strazburu u bogatoj praksi utvrdio zakonski standard da u svakom graničnom slučaju, a takav je predmetni, slobodi pojedinca mora da se da prednost u odnosu na pozivanje države na važniji interes, a kada Sud utvrdi da su ispunjena sva tri navedena uslova zadiranje države u slobodu izražavanja smatra se legitimnim.

Ustavom Crne Gore je u čl.24., zagarantovano da se zajemčena ljudska prava i slobode mogu ograničiti samo zakonom, u obimu koji dopušta Ustav i u mjeri koja je neophodna da bi se u otvorenom i slobodnom demokratskom društvu zadovoljila svrha zbog koje je ograničenje dozvoljeno.

Odredbom čl.1.st.3., i st.4. Zakona o medijima ("Sl. list RCG", br. 51/02, 62/02) normirano da Crna Gora obezbjeđuje i jemči slobodu informisanja na nivou standarda koji su sadržani u međunarodnim dokumentima o ljudskim pravima i slobodama (OUN, OEBS, Savjet Evrope, EU...), i taj Zakon, koji zabranjuje cenzuru, treba tumačiti i primjenjivati u skladu sa principima Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, uz korišćenje prakse precedentnog prava Evropskog suda za ljudska prava.

Odredbama čl.207.st.1., i st.2. Zakona o obligacionim odnosima («Sl.list RCG», br.47/08, «Sl.list CG», br.4/11 - ZOO) propisano je da za pretrpljene duševne bolove zbog povrede ugleda, časti ili prava ličnosti sud, ako nadje da okolnosti slučaja to opravdavaju, a naročito jačina duševnih bolova i njihovo trajanje to opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, prilikom čega se vodi računa o značaju povrijeđenog dobra i cilju kome služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nijesu spojive sa njenom prirodom i društvenom svrhom. U slučaju povreda prava ličnosti sud može narediti, na trošak štetnika, objavljivanje presude, propisano je odredbom čl. 206. ZOO-a.

Evidentno je, tuženi nije dokazao, a na njemu je, u smislu odredbi čl. 8., čl. 217., i čl. 219. istog Zakona bio teret dokazivanja toga, da je tužilja, pored drugih nekoliko javnih ličnosti čija je fotografija objavljena na naslovnoj strani i stranama 2. i 3. izdanja «Informera CG», od 01., i 02.11.2014.godine, prvo, promijenila svoj raniji stav o dekriminalizaciji klevete i, drugo, da je to učinila sa ciljem «gašenja» ovog lista tuženog. Za takve činjenične iskaze – tvrdnje o promjeni stava tužilje po pitanju dekriminalizacije klevete i motiva te navodne promjene, kao navodnih argumenata za ironične tonove u odnosnom članku medija tuženog o "slobodi izražavanja na demokratski način", kvalifikaciji "licemjeri" i "navodni aktivisti za ljudska prava", tuženi sudu nije predložio niti jedan pravno-relevantan dokaz. Jasno je da takav dokaz ne bi mogao biti ni iskaz tužilje, obzirom na njene tužbene navode gdje to izričito negira - promjenu stava o dekriminalizaciji klevete, još manje psihijatrijsko vještačenje. Iz čega sud, primjenom pravila o teretu dokazivanja, zaključuje da u konkretnom slučaju nije bilo dovoljne činjenične osnove za izraze, iz udarnog naslova u članku tuženog: "Licemjeri" i «Sramno..», kao ni za riječi o, mislilo se i na tužilju – «navodni(m)..aktivisti(ma) za zaštitu ljudskih prava» i o «tzv. aktivisti(ma) za zaštitu ljudskih prava..», gdje se dovoljno direktno dovodi u pitanje iskrenost i doslednost tužilje u njenom opredjeljenju za zaštitu ljudskih prava, kao direktora NVO «Akcija za ljudska prava». Riječ "licemjer" se po definiciji primjenjuje u odnosu na osobu koja se pretvara da ima vrline, moralna, religijska ili druga vjerovanja, principe, koje zapravo ne posjeduje, osobito, za osobu čija se djela razlikuju od izrečenih stavova.

Evropski sud za ljudska prava u Strazburu je, štiteći slobodu prenošenja informacija i ideja, pravio jasnu razliku između informacija (činjenica) i mišljenja (vrijednosnih sudova), kada je u slučajevima «Lingens protiv Austrije, 1986; Jerusalem protiv Austrije, 2001., i brojnim drugim, konstatovao: «Postojanje činjenica može se dokazati, dok se istinitost vrijednosnih sudova ne može lako dokazati...Što se tiče vrijednosnih sudova, ovaj uslov je nemoguće ispuniti i on krši samu slobodu mišljenja, koja je temeljni dio prava koje se obezbjeđuje članom 10. Konvencije». Sa druge strane, vrijednosni sudovi moraju biti potkrijepljeni dovoljnom činjeničnom osnovom, o čemu je pisano u presudi Evropskog suda: "Jerusalem protiv Austrije" iz 2001.godine: «Čak i kada se za neku konstataciju na kraju može reći da je vrijednosni sud, proporcionalnost intervencije može da zavisi od toga da li postoji dovoljna činjenična osnova za spornu izjavu, pošto čak i vrijednosni sud, ako nema činjenične osnove koja ga potkrepljuje, može da se smatra pretjeranim...». Dok mišljenja predstavljaju stavove ili lične procjene nekog događaja ili situacije i nije moguće dokazivati da li su istinite ili ne, za činjenicu koja se nalazi u osnovi na kojoj je bazirano mišljenje "možda se može dokazati da li je istinita ili lažna", shodno čemu je Evropski sud u predmetu «Dalban...» bio mišljenja: «Bilo bi neprihvatljivo za novinara da mu se zabrani da izražava kritične vrijednosne sudove ukoliko ne može da dokaže da su oni istiniti» i zbog toga su, zajedno sa informacijama ili podacima koji se mogu potvrditi, zaštićena mišljenja, kritike ili špekulacije za koje se ne smije tražiti dokaz o istinitosti u smislu čl.10.Konvencije. Štaviše, vrijednosni sudovi, posebno oni koji se izražavaju u

politici i pitanjima od javnog interesa uživaju posebnu zaštitu kao preduslov pluralizma mišljenja, koje je od ključnog značaja za demokratsko društvo.

Ovaj prvostepeni parnični sud je, pak, stanovišta da prema okolnostima ovog slučaja pravilna primjena čl. 10. Evropske Konvencije i, time čl. 206., i čl.207.st.1., i st.2. ZOO-a na konkretan slučaj, podrazumijeva da je tom odredbom i u praksi Evropskog suda zaštićeno i izražavanje koje nosi sa sobom rizik nanošenja štete ili zapravo šteti interesima drugih, jer, obično, mišljenja koja imaju većinu nijesu izložena riziku da dodje do intervencije Države, ovdje Suda, i upravo zbog toga zaštita koja se pruža članom 10. Evropske konvencije takodje obuhvata informacije i mišljenja koja izražavaju i male grupe ili čak, mimo ovog slučaja, a treba napomenuti konteksta radi, i pojedinac, kada takvo izražavanje šokira ili makar izaziva veliko interesovanje većine, usled raspravljanja o pitanjima koja su od javnog interesa. Zato tuženom nije izrečena građanska sankcija za članak u kojem se eksplicite tvrdi da je i tužilja "licemjer", da je "navodni aktivista za ljudska prava", a njeno ime pominje u tom kontekstu i sa konstatacijom medija tuženog - "sramota".

I presudom Četvrtog Odsjeka Evropskog suda za ljudska prava u Strazburu, koja je u slučaju "Šabanović protiv Crne Gore i Srbije", donijeta dana 31.05.2011.godine, Sud u Strazburu, dajući svoju procjenu slučaja, ukazao da sloboda izražavanja sadržana u čl.10. Evropske konvencije čini jedan od osnova demokratskog društva i da je sadržaj paragrafa 2. tog člana primjenjiv ne samo na informaciju ili ideju koje su rado primljene ili se smatraju neuvredljivim, već i na one koje vrijedjaju, šokiraju ili uznemiravaju (kao ovdje u slučaju tužilje i "Informera CG", i da je taj Sud i ranije podržavao pravo na davanje informacija u službi javnog interesa čak i kada te izjave uključuju netačne i uznemiravajuće izjave o privatnim osobama (kao u konkretnom za tužilju) i naglašavao da treba uzeti u obzir da li se sporne izjave odnose na privatni život osobe ili njeno ponašanje i stavove kao službenog lica, nadalje, da je Sud u svojoj praksi pravio razliku između iznošenja činjenica i vrijednosnih sudova, jer, dok postojanje činjenica može biti dokazano, istinitost vrijednosnih sudova nije podložna dokazivanju i, kada izjava postaje vrijednosni sud, proporcionalnost miješanja može zavisiti od toga da li postoji dovoljna zasnovanost na činjenicama sporne izjave, obzirom da i vrijednosni sud bez ikakve činjenične osnove može biti pretjeran, na kraju, Evropski Sud konstatuje da priroda i strogost izrečene kazne, kao i "odmjeranost" i "sposobnost" prosudjivanja nacionalnih sudov jesu od posebnog značaja kada treba procijeniti proporcionalnost reagovanja po čl.10.st.2. Konvencije i Sud, navedeno je u presudi, neprestano ponavlja da - "Ono što ostaje da bude razriješeno je da li je miješanje "neophodno u jednom demokratskom društvu».

Dakle, vrijednosni sudovi o tužilji - da je "licemjer", "navodni" aktivista za ljudska prava, van sumnje, jesu uvredljivi i ne prate ih dokazi o bilo kakvoj činjeničnoj utemeljenosti, istinitosti tvrdnji «Informera CG» da se tužilja sada zalaže za normiranje krivičnog djela klevete i da je to sa ciljem gašenja ovog lista tuženog. Medjutim, dominantni interesi pluralizma mišljenja o temi koja jeste od javnog interesa u pretendujuće demokratskom društvu, a takva je (de)kriminalizacija klevete u vezi sa otvorenom temom o (ne)doslednosti javnih

ličnosti koje se zalažu za takvo zakonsko rješenje i (ne)gašenje bilo kog medija, tako i tuženikovog "Informera CG", obzirom na upotrijebljene izraze - "licemjer", "navodni aktivista za ljudska prava", čak u kontekstu izraza: "sramno...", ipak, mišljenja je ovaj sud, ne upućuju na potrebu građansko-pravnog sankcionisanja tuženog. Izrazi «navodni aktivista za ljudska prava» i «licemjeri» ne izlaze van okvira dozvoljene provokacije dopuštene u izražavanju novinarske slobode, mada su na samoj granici novinarske etike, imajući u vidu da se polemicalo sa tužiljom, ne po pitanjima iz njenog privatnog života, nego, upravo kao uglednom aktivistkinjom za ljudska prava, koja je po zahtjevima svog angažovanja dužna trpjeti i javne kritike sa većim pragom tolerancije. Čak i ako su ove netačne, uznemirujuće, štetne. Ovaj je sud tim pristupom stava da nije neophodno u konkretnom miješanju Države u slobodu izražavanja tuženog, imajući u vidu očekivano veći prag tolerancije tužilje kao javne ličnosti, direktora NVO «Akcija za ljudska prava» i njen opštepoznati angažman u oblasti zaštite ljudskih prava, naravno i svih medija. Tuženi nije pisao o privatnom životu tužilje, već njenim stavovima i angažmanu na javnoj sceni, u javnim istupima na teme o kojima je i pisano u spornom članku – dekriminilizacija klevete i navodni uticaj tužilje da se to zakonsko rješenje promijeni zbog postojanja i medijske politike lista tuženog, opet u doživljaju novinara tog lista tuženog. Na tom nivou javnog interesa o tužilji se moglo napisati više nego o drugima, a da se takav istup tuženog ne smatra pretjeranim u javnoj polemici, u smislu da sud ne nalazi neophodnim kažnjavanjem tuženog, građansko-pravnom sankcijom, ograničiti debatu o pitanjima od javnog interesa.

Zbog čega je tužbeni zahtjev odbijen.

Bez dokaznog značenja za takvo presudjenje su dokazni prijedlozi tuženog za saslušanje tužilje i psihijatrijsko vještačenje, što ni tužilja nije smatrala potrebnim, radi toga je i odustala od tih dokaznih prijedloga. Nije zasnovan u Zakonu prijedlog zastupnika tuženog sa ročišta, od 18.03.2015.godine da se glavna rasprava odloži, uz obrazloženje da je za tuženog bilo neočekivano odustajanje tužilje od dokaznih prijedloga da se sasluša i da se sprovede njeno psihijatrijsko vještačenje u odnosu na odbijanje suda da te dokaze sprovede na prijedlog tuženog.

Tuženi je uspio u sporu, a naknadu troškova postupka nije tražio, shodno čemu je, i odredbama čl.152.st.2. ZPP-a, odlučeno da stranke same snose eventualne izdatke.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana, 17.04.2015.godine.

S U D I J A
Aleksandar Stojanović,s.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv presude žalba se može izjaviti Višem sudu u Podgorici, preko ovog Suda, u roku od 15 dana, po njenom donošenju.

Za tačnost otpravka tvrdi i ovjerava
namještenik Svetlana Pejanović.

